

[Elmqvist.]

vil vække Anstød. Vi mener derhos ligesom det staaende Retsplejeudvalg, at Forslaget lider af alt for megen Uklarhed og Ubestemthed; men i øvrigt skal jeg henvise til de af dette Udvalg fremsatte Bemærkninger, som findes i Regeringens Forslag fra 1930—31 under Bilag 4, og til mine Udtalelser om dette Spørgsmaal under Behandlingen i Foraaret, som findes i Tidenden Sp. 6795.

Vi foreslaar endvidere ligesom i Foraaret med Hensyn til Regeringens Forslag om at indføre Retsstenografer i borgerlige Sager, naar en af Parterne ønsker det, at det ordnes saaledes, at Udgiften skal betales af den Part, der begærer det stenografiske Referat. Vi udtalte i Foraaret, at vi kunde gaa med til en saadan Ordning med Retsstenografer, naar det Krav blev opfyldt, at den Part, der forlanger et saadant stenografisk Referat, ogsaa skal betale Udgiften. Dette har Fler-tallet ikke kunnet give sin Tilslutning, idet man ønsker, at Retten skal kunne lægge Sagens Omkostninger paa den tabende Part. Dette finder vi ganske forkert. Det kan kun bevirke en Fordyrelse for Befolkningen ved at indbringe deres Stridsspørgsmaal for Domstolene og en forøget Risiko for Befolkningen ved at anlægge Sag, idet man ikke paa Forhaand kan vide, om en saadan Retssag vil blive bebyrdet med store og overflødige Omkostninger til Stenografering, fordi en anden Part forlanger det.

I øvrigt foreslaar vi ligesom i Foraaret det Beløb nedsat, for hvilket der kan udtages Indbo ved Udlæg og Udpantning, men ogsaa herom henviser jeg til mine tidligere Udtalelser, som findes Sp. 6750.

Endelig foreslaar vi, at Bekendtgørelser i „Statstidende“ kun skal indrykkes een Gang. Det er ganske urimeligt at bebyrde Befolkningen med de store Udgifter, som er forbundet med at avertere 2—3 Gange. Enhver Institution, som har Interesse af Bekendtgørelser i „Statstidende“, følger dette Blad nøje Dag for Dag. Paa ethvert ordentligt Kontor, Sagførerkontor eller offentlig Kontor, er dette en bestemt Mands Opgave. Det er derfor ganske overflødigt at indrykke den samme Bekendtgørelse 3 Gange, det belemrer kun Befolkningen med en Masse urimelige Udgifter.

Foruden disse Ændringsforslag har vi stillet forskellige andre Ændringsforslag. Da vore Bemærkninger imidlertid er føjet til ud for Ændringsforslagene, skal jeg under Hensyn til Forslagenes mindre Vig-

tighed nøjes med at henvise til disse Bemærkninger.

Jeg vil dog gerne have Lov til, inden jeg slutter, lige at gøre en Bemærkning til den højtærede Justitsminister. Ministeren lovede i Foraaret, at der skulde blive taget Hensyn til Udvalgets Ønske om, at Kredsen af beneficerede Sagførere blev udvidet. Jeg ved, at dette er sket i København. Jeg har derimod ikke hørt noget om, at det er sket i Provinsen, og jeg vil bede Ministeren ogsaa tænke med Venlighed paa Provinsens Sagførere i dette Spørgsmaal.

Jeg skal slutte her. Jeg ønsker at gøre det med en Beklagelse af, at det ikke er lykkedes i større Udstrækning at naa til Enighed mellem alle Partier, i hvert Fald om flere af Hovedspørgsmaalene. Jeg synes, at Mulighederne maatte have været til Stede for en saadan Enighed, i hvert Fald med Hensyn til Forslagene om Domsmandsinstitutionen og Sagførerordningen, om hvilken sidste jeg ønsker at gentage for at slaa det fast, at det er altsaa os, der staar paa Regeringens Forslag.

Det kan imidlertid ikke nytte at græde over spildt Mælk. Der er ikke andet at gøre end at erkende det Faktum, at der paa disse vigtige Omraader er saadanne Uoverensstemmelser, i hvert Fald mellem, hvad Venstre kan gaa med til, og hvad Flertallet vil gennemtvinge, at vi desværre ikke kan tage Medansvaret for dette Lovforslags nuværende Udformning ved at stemme for det ved tredje Behandling.

Med disse Udtalelser skal jeg endnu en Gang anbefale at stemme for de af det konservative Folkeparti og Venstre stillede Ændringsforslag og for de af Venstre alene stillede Ændringsforslag.

Hans Rasmussen: Jeg har Indtryk af, at det vil falde i god Jord hos alle Tingets Medlemmer, om vi, der nu følger efter de to indledende Talere, i hvert Fald bestræber os til det yderste for at fatte os i størst mulig Kørthed. Jeg skal for mit Vedkommende indskrænke mig til nogle Bemærkninger vedrørende enkelte af de Spørgsmaal, der her er fremdraget, og som staar anført i Betænkningen.

Jeg ønsker, forinden jeg nævner disse, ganske kort at udtale overfor den højtærede Justitsminister min Tilfredshed med to administrative Afgørelser, som den højtærede Minister har fundet Anledning til at træffe nu i den allersidste Tid. Jeg sigter for det første til Afgørelsen med Hensyn til Sagenovre fra Odense, hvor Politimesteren